

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/19/2020
Identifikačné číslo spisu: 6117237957
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6117237957.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu ALTHAN Trade, s.r.o., so sídlom Chemlonská 1, 066 01 Humenné, IČO: 47 021 438, zastúpeného Bröstl & Čentík s.r.o., so sídlom Rázusova 1, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 50 560 611, proti žalovanému CORTEC s.r.o., so sídlom Horná 13, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 584 168, zastúpenému GOREJ Legal, s.r.o., so sídlom Krmanova 14, 040 01 Košice, IČO: 47 231 939, o zaplatenie 10.159,12 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/3/2019-279 z 30. mája 2019, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovaný m á proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „súd prvej inštancie“) prvou výrokovou vetou rozsudku č. k. 64Cb/167/2017-242 zo 14. septembra 2018 zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 2.437,20 eur, úroku vo výške 3,32% ročne zo sumy 6.997,92 eur od 27.06.2013, úroku vo výške 3,32% ročne zo sumy 2.179,20 eur od 02.05.2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 2.437,20 eur, druhou výrokovou vetou žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a treťou výrokovou vetou priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1 V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca si žalobou zo dňa 09.10.2017 uplatnil proti žalovanému právo na zaplatenie sumy 10.159,12 eur, úroku vo výške 3,32% ročne zo sumy 2.179,20 eur od 02.05.2014 do zaplatenia, úroku vo výške 2,03% ročne zo sumy 6.997,92 eur od 27.06.2013 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 9,05% ročne zo sumy 10.159,12 eur od 15.12.2015 do zaplatenia a paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur titulom nárokov z odstúpenia od zmluvy a titulom náhrady škody. Podanú žalobu odôvodnil tým, že obchodná spoločnosť ALTHAN, s.r.o., so sídlom Chemlonská 1, 066 01 Humenné, IČO: 44 352 492 ako kupujúci (resp. objednávateľ) uzatvorila so žalovaným ako predávajúcim (resp. zhotoviteľom) v zmysle § 409 a nasl. Obchodného zákonníka viacero ústnych kúpnych zmlúv, resp. podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka viacero ústnych zmlúv o dielo, predmetom ktorých bolo dodanie, prípadne aj montáž chladiacich zariadení do prevádzok obchodnej spoločnosti ALTHAN, s.r.o.

Dňa 23.06.2014 bola medzi spoločnosťou ALTHAN, s.r.o. ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim uzatvorená zmluva o predaji časti podniku, čím s účinnosťou k 28.06.2014 (zápis v obchodnom registri v zmysle § 488 ods. 1 Obchodného zákonníka bol vykonaný dňa 05.07.2014) došlo k prevodu časti podniku spoločnosti ALTHAN, s.r.o., predstavujúcej najmä prevádzky 26 maloobchodných predajní, vrátane prechodu všetkých súvisiacich práv a povinností, vyplývajúcich z právnych vzťahov medzi obchodnou spoločnosťou ALTHAN, s.r.o. a žalovaným. Predmetom tejto zmluvy boli aj zariadenia špecifikované ďalej v žalobe.

1.2 K pohľadávke z titulu odstúpenia od zmluvy žalobca uviedol, že spoločnosť ALTHAN, s.r.o. ako objednávateľ (kupujúci) so žalovaným ako zhotoviteľom (predávajúcim) uzatvorila zmluvy, predmetom ktorých bola dodávka, prípadne aj inštalácia chladiacich zariadení a ich príslušenstva na jeho jednotlivých prevádzkach. V rámci previerok spotreby elektrickej energie bola na základe vlastných meraní určeným meradlom na jednotlivých prevádzkach žalobcu zistená nadmerná spotreba elektrickej energie, keď skutočne nameraná spotreba energie nezodpovedala spotrebe vyplývajúcej z dostupných technických údajov vzťahujúcich sa na tovar. Uvedená vada tovaru bola zistená u troch typov dodaných vitrín (LCDD Dorado 1.5, LCDD Dorado 2.0 a LCDD Dorado 2.5), ktoré od ich uvedenia do prevádzky vykazovali nadmernú spotrebu oproti technickým údajom uvedeným na štítkoch nachádzajúcich sa na dodaných zariadeniach. Žalobca dňa 12.10.2015 vyzval žalovaného na odstránenie väd tovaru v určenej dodatočnej lehote 30 dní od doručenia výzvy, na náhradu škody, ako aj na poskytnutie technickej dokumentácie. Žalovaný vady neodstránil, žalobca využil svoje právo odstúpiť od zmluvy, na základe ktorej bol dodaný a inštalovaný tovar, vrátane jeho príslušenstva, a to listom zo dňa 25.11.2015, doručeným žalovanému dňa 30.11.2015. Keďže žalovaný nevrátil žalobcovi ani len časť zaplatenej kúpnej ceny za tovar vrátane zákonných úrokov z omeškania a úrokov podľa § 502 Obchodného zákonníka, žalobca eviduje voči žalovanému pohľadávku vo výške 9.177,12 eur. K pohľadávke z titulu odstúpenia od zmluvy žalobca uviedol, že nadmerná spotreba elektrickej energie predstavuje vo finančnom vyjadrení za obdobie od inštalácie jednotlivých vitrín do momentu odstúpenia od zmluvy peňažnú čiastku 982,- eur. Porušením povinnosti žalovaného dodať tovar bez väd došlo na strane žalobcu k vzniku škody vo výške zodpovedajúcej peňažnej čiastke rovnajúcej sa cene za nadmerné množstvo spotrebovanej elektrickej energie. Porušenie právnej povinnosti žalovaného (ako jedného zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu) spočíva v porušení povinnosti dodať tovar bez väd, ako aj všeobecnej prevenčnej povinnosti predchádzať škodám v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka. Vada dodaného tovaru spočíva v tom, že vlastnosti tovaru nie sú v súlade s energetickým štítkom na výrobku. Súčasne si žalobca uplatnil právo na úroky, úroky z omeškania a na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

1.3 Podaním zo dňa 15.03.2018, označeným ako návrh na čiastočné späťvzatie žaloby, vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 2.179,20 eur z titulu odstúpenia od zmluvy a sumy 258,- eur z titulu náhrady škody a súčasne upravil žalobný návrh. Na pojednávaní konanom dňa 14.09.2018 právny zástupca žalobcu na otázku sudkyne uviedol, že späťvzatie sa týkalo aj úroku 3,32% ročne zo sumy 2.179,20 eur od 02.05.2014 do zaplatenia a úroku vo výške 2,03% ročne zo sumy 6.997,92 eur od 27.06.2013 do zaplatenia. Na základe uvedeného, súd prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej rozhodol aj o čiastočnom zastavení konania (§ 144 a § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov - ďalej aj „CSP“). Na pojednávaní konanom dňa 14.09.2018 súd vyhlásil aj uznesenie, následne písomne vypracované pod č. k. 64Cb/167/2018-238, ktorým pripustil zmenu žaloby v časti žalobného návrhu.

1.4 Po čiastočnom zastavení konania zostalo predmetom konania zaplatenie sumy 6.997,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne od 15.12.2015 do zaplatenia, oproti povinnosti žalobcu vrátiť žalovanému: Chladiacu pultovú vitrínu LCDD Dorado 1,5 vent., výrobné číslo 49996/13; Chladiacu pultovú vitrínu LCDD Dorado 2,0 vent., výrobné číslo 49994/13; Chladiacu pultovú vitrínu LCDD Dorado 2,5 stat., výrobné číslo 49995/13; príslušenstvo: Deliace plexi vysoká do vitríny, zasúvacie plexi 150, zasúvacie plexi 200, zasúvacie plexi 250, bok vitríny ľavý, bok vitríny pravý, ďalej zaplatenie sumy 724,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne od 15.12.2015 do zaplatenia a zaplatenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- eur.

V tejto časti súd prvej inštancie žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keď poukázal na to, že žalobca - na základe toho, že predmetom zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 23.06.2014 boli aj veci (chladiace zariadenia), ktoré spoločnosti ALTHAN, s.r.o., Humenné dodal žalovaný - sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému nárokov z titulu odstúpenia od zmluvy o dodaní tovaru (chladiacich zariadení) uzatvorenej medzi žalovaným a spoločnosťou ALTHAN, s.r.o., Humenné a nárokov z titulu náhrady škody za porušenie povinnosti žalovaného dodať spoločnosti ALTHAN, s.r.o., Humenné tovar (chladiace zariadenia) bez vád. Ako nespornú a vykonaným dokazovaním preukázanú posúdil súd prvej inštancie skutočnosť, že dňa 23.06.2014 žalobca ako kupujúci a spoločnosť ALTHAN, s.r.o. Humenné ako predávajúci uzatvorili v písomnej forme zmluvu o predaji časti podniku a za nesporné považoval tiež skutkové tvrdenie žalobcu, že spoločnosti ALTHAN, s.r.o., Humenné žalovaný dodal špecifikované chladiace zariadenia. Žalovaný sa v konaní bránil nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, poukazujúc na to, že práva a povinnosti súvisiace s predmetom konania vyplývajú zo zmluvného vzťahu spoločnosti ALTHAN, s.r.o., Humenné a žalovaného, ďalej že zmenou osoby vlastníka tovaru nedošlo k prechodu práv vyplývajúcich z vád tovaru, že nároky uplatňované žalobcom v tomto konaní sú nárokmi voči spoločnosti ALTHAN, s.r.o., Humenné a že zo žiadneho ustanovenia zmluvy o predaji podniku nevyplýva, že súčasťou prevádzanej časti podniku bol aj tovar dodaný žalovaným spoločnosti ALTHAN, s.r.o., Humenné.

1.5 Súd prvej inštancie poukázal na to, že hoci kupujúci nadobúda zmluvou o predaji podniku všetky práva a záväzky súvisiace s podnikom, nestáva sa univerzálnym právnym nástupcom predávajúceho, ktorý predajom podniku ne stráca svoju právnú subjektivitu. Na základe zmluvy o predaji podniku vstupuje kupujúci len do jednotlivých práv a záväzkov a stáva sa singulárnym sukcesorom predávajúceho. Na rozdiel od univerzálnej sukcesie, kedy právny nástupca vstupuje do celého právneho postavenia svojho právneho predchodcu, pri singulárnej sukcesii sa nadobúda len určené, resp. konkrétne určené právo. Súd prvej inštancie sa stotožnil s obranou žalovaného, že z uzatvorenej zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 23.06.2014 (ďalej aj „zmluva“) jasne, určite a zrozumiteľne nevyplýva, že predmetom predaja boli aj veci (chladiace zariadenia), ktoré spoločnosti ALTHAN, s.r.o., Humenné dodal žalovaný. Pokiaľ totiž zmluva v článku I bod 1 definuje, že predmetom predaja je zložka podniku predávajúceho pozostávajúca z prevádzky 26 maloobchodných predajní, ktorých zoznam je uvedený v prílohe č. 1 zmluvy, v predmetnej prílohe je uvedených 28 predajní. Taktiež, pokiaľ je predmet zmluvy definovaný v článku II zmluvy, tento je definovaný len všeobecne a nekonkrétne a rovnako aj odkaz na znalecký posudok v článku II bod 4 neuvádza, o aký konkrétny znalecký posudok sa má jednať, na základe čoho nie je možné prijať záver, že zmluva odkazuje práve na znalecký posudok č. 39/2014 znaleckej organizácie TOP HOUSE, spol. s r.o., Trenčín.

1.6 Ak by však aj zo zmluvy jasne, určito a zrozumiteľne vyplývalo, že k predávanej časti podniku patrili aj veci (chladiace zariadenia), ktoré spoločnosti ALTHAN, s.r.o., Humenné dodal žalovaný, podľa základných zákonných ustanovení upravujúcich daný zmluvný typ, zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam (§ 476 Obchodného zákonníka). Na žalobcu vlastnícke právo k veciam (chladiacim zariadeniam) previedla spoločnosť ALTHAN, s.r.o., Humenné, a toto vlastnícke právo na žalobcu prešlo účinnosťou zmluvy (§ 483 ods. 3 Obchodného zákonníka). Nejde pritom len o zákonnú definíciu zmluvy o predaji podniku, ale v danom prípade aj žalobca a spoločnosť ALTHAN, s.r.o., Humenné ako zmluvné strany zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 23.06.2014, opakovane v ustanoveniach zmluvy uviedli, že predávajúci, t. j. spoločnosť ALTHAN, s.r.o., Humenné sa zaväzuje previesť na kupujúceho (žalobcu) vlastnícke právo ku všetkým veciam, právam a iným majetkovým hodnotám (článok II bod 1 zmluvy) a že kupujúci (žalobca) ich kupuje do svojho výlučného vlastníctva (článok II bod 3 zmluvy). Ustanovenie § 483 ods. 3 Obchodného zákonníka pritom predstavuje kogentné zákonné ustanovenie, od ktorého sa strany nemôžu odchýliť (§ 263 ods. 1 Obchodného zákonníka). Žalobca tak podľa názoru súdu prvej inštancie nadobudol od spoločnosti ALTHAN, s.r.o., Humenné nielen vlastnícke právo k veciam (chladiacim zariadeniam), ale súčasne voči tejto spoločnosti nadobudol aj zodpovednostné práva. Právny vzťah zo zodpovednosti je totiž vždy dôsledkom porušenia povinnosti, ktoré môže mať priame právne následky len medzi účastníkmi zmluvného, resp. záväzkového vzťahu. Medzi žalobcom a žalovaným však žiadny zmluvný a ani záväzkový vzťah, na základe ktorého by si žalobca mohol uplatňovať zodpovednostné nároky, či už

z titulu väd alebo z titulu náhrady škody, nevznikol. Nároky z väd majú vždy základ v konkrétnom zmluvnom vzťahu a v porušení povinnosti z tohto zmluvného vzťahu (§ 422 a nasl. a § 560 a nasl. Obchodného zákonníka) a nároky z náhrady škody majú vždy základ v konkrétnom záväzkovom vzťahu (§ 373 Obchodného zákonníka a § 488 Občianskeho zákonníka). Nároky z väd tovaru (diela), ako aj nároky na náhradu škody, nemôžu predstavovať ani iné právo alebo majetkovú hodnotu slúžiacu k prevádzkovaniu podniku, resp. inú zložku podnikania, ktorá by mala prejsť na kupujúceho predajom podniku. Preto ak mal žalobca za to, že veci (chladiace zariadenia) majú vady, mal a mohol si prípadné nároky uplatňovať voči spoločnosti ALTHAN, s.r.o. Humenné (§ 484 - § 487 Obchodného zákonníka), ktorá mu vlastnícke právo previedla.

1.7 Na základe uvedeného súd prvej inštancie uzavrel, že keďže uzatvorením zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 23.06.2014 sa žalobca stal len singulárnym právnym nástupcom spoločnosti ALTHAN, s.r.o., Humenné, nenadobudol priamo voči žalovanému prípadné zodpovednostné nároky z titulu väd a z titulu náhrady škody, ktoré mohla mať voči žalovanému spoločnosť ALTHAN, s.r.o., Humenné na základe tvrdeného porušenia povinnosti žalovaného dodať spoločnosti ALTHAN, s.r.o., Humenné tovar (chladiace zariadenia) bez väd, ako aj všeobecnej prevenčnej povinnosti, čím nie je v konaní daná aktívna vecná legitímácia žalobcu. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd prvej inštancie už nevyhodnocoval, či bolo povinnosťou žalovaného spoločnosti ALTHAN, s.r.o. Humenné len dodať tovar, a teda či došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy (§ 409 a nasl. Obchodného zákonníka), alebo či povinnosť žalovaného zahŕňala aj montáž tovaru (§ 410 ods. 2 Obchodného zákonníka), a teda či došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo (§ 536 a nasl. Obchodného zákonníka).

1.8 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, v súlade s ktorým priznal žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 41Cob/3/2019-279 z 30. mája 2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej druhej a tretej výrokovej vete ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP.

2.1 Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 191 ods. 1 CSP, na takto zistený skutkový stav správne aplikoval platnú právnu úpravu a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa § 220 ods. 2 CSP. Konštatoval, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je dostatočné, logické, presvedčivé a právne správne a obsahuje odpovede na všetky relevantné právne otázky v konaní vznesené. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožnil a v podrobnostiach na ne odkázal. Keďže odvolací súd nezistil dôvod na zopakovanie alebo doplnenie dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie, vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie.

2.2 Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa svojho nároku voči žalovanému domáhal na tom skutkovom základe, že dňa 23.06.2014 uzatvoril ako kupujúci so spoločnosťou ALTHAN, s.r.o. ako predávajúcim zmluvu o predaji časti podniku, čím došlo k prevodu časti podniku spoločnosti ALTHAN, s.r.o., predstavujúcej najmä prevádzky 26 maloobchodných predajní, vrátane prechodu všetkých súvisiacich práv a povinností vyplývajúcich z právnych vzťahov medzi obchodnou spoločnosťou ALTHAN, s.r.o. a žalovaným s tým, že predmetom zmluvy boli aj zariadenia špecifikované v čl. II žaloby. Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že medzi predávajúcim, teda spoločnosťou ALTHAN, s.r.o. a žalovaným došlo k uzatvoreniu viacerých ústnych kúpnych zmlúv, resp. ústnych zmlúv o dielo, predmetom ktorých bolo dodanie, prípadne aj montáž chladiacich zariadení do prevádzok obchodnej spoločnosti ALTHAN, s.r.o., ktoré mu mala dodať žalovaná spoločnosť. Žalobca v rámci previerok spotreby elektrickej energie, vrátane kontroly spotreby zariadení zistil nadmernú spotrebu elektrickej energie, keď skutočne nameraná spotreba nezodpovedala spotrebe vyplývajúcej z dostupných technických údajov vzťahujúcich sa na dodaný tovar. Predmetná vada bola zistená u troch typov dodaných vitrín. Keďže tovar bol zo strany žalovaného dodaný pôvodne spoločnosti ALTHAN, s.r.o.

(predávajúci v zmluve o predaji časti podniku), domáha sa žalobca svojho nároku voči žalovanému, keďže zariadenia nadobudol na základe zmluvy o predaji podniku. Svojho nároku sa žalobca domáha jednak titulom náhrady škody a tiež titulom odstúpenia od zmluvy, keďže žalobca od zmluvy, na základe ktorej bol dodaný a inštalovaný tovar vrátnane jeho príslušenstva, listom zo dňa 25.11.2015 odstúpil.

2.3 Žalovaný vzniesol v konaní námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keď podľa jeho názoru zo žiadneho ustanovenia zmluvy o predaji časti podniku nevyplýva, že súčasťou prevádzanej časti podniku bol aj tovar dodaný žalovaným spoločnosti ALTHAN, s.r.o. S uvedenou námietkou sa stotožnil aj odvolací súd, keď poukázal na to, že predmet predaja v zmluve o predaji podniku musí byť dostatočne určito vymedzený s tým, že špecifikácia vecí, práv a iných majetkových hodnôt slúžiacich na prevádzkovanie podniku je buď prílohou zmluvy, ktorá by mala byť signovaná účastníkmi zmluvy, prípadne je súčasťou znaleckého posudku, ktorý musí byť konkretizovaný a špecifikovaný, teda musí byť zrejmé, o aký znalecký posudok sa jedná. V posudzovanom prípade žalobca k žalobe pripojil výňatok zo znaleckého posudku č. 39/2014, objednaného dňa 12.05.2014 a vypracovaného spoločnosťou TOP HOUSE spol. s.r.o. Trenčín vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty majetku - časti podniku spoločnosti ALTHAN, s.r.o., Humenné pre účely predaja. Odvolací súd dal žalobcovi ako odvolateľovi za pravdu v tom, že veci, práva a iné majetkové hodnoty slúžiace na prevádzkovanie podniku a s podnikom súvisiace záväzky, nie je potrebné v zmluve o predaji podniku individualizovať, pretože podľa ust. § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka prechádzajú na kupujúceho všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje. Avšak, ako už bolo vyššie uvedené, predmet predaja musí byť v záujme právnej istoty v zmluve dostatočne určito vymedzený. Zo zmluvy, prípadne z príloh zmluvy alebo z konkrétneho znaleckého posudku musí byť zrejmé, čo bolo predmetom zmluvy, aby sa dalo ustáliť, že na to-ktoré konkrétne právo alebo záväzok sa predaj vzťahoval. V posudzovanom prípade účastníci zmluvy o predaji časti podniku v čl. I uviedli, že jednou zo zložiek podniku predávajúceho je prevádzka 26 maloobchodných predajní s tým, že zoznam týchto predajní, ktoré tvoria prevádzanú časť podniku a sú predmetom prevodu, je uvedený v prílohe č. 1 zmluvy. V prílohe č. 1 zmluvy je však uvedený zoznam 28 maloobchodných predajní - prevádzkových jednotiek. Ďalej je v čl. II bod 2 (predmet zmluvy) odkaz na účtovnú evidenciu prevádzanej časti podniku, ďalej na prílohu č. 2, prílohu č. 3 a odkaz na znalecký posudok bez akejkoľvek špecifikácie a konkretizácie. Keďže zmluva o predaji časti podniku bola uzatvorená až dňa 23.06.2014 a znalecký posudok bol vypracovaný pred uzavretím zmluvy v máji 2014, účastníci zmluvy o predaji časti podniku mali do zmluvy uviesť presné označenie znaleckého posudku, v ktorom sú popísané zložky prevádzanej časti podniku. Iba na základe formulácie, že „zložky prevádzanej časti podniku sú popísané v znaleckom posudku, s ktorým sú zmluvné strany oboznámené“, nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné dospieť k záveru, že predmet zmluvy je dostatočne špecifikovaný a konkretizovaný. Z predmetnej zmluvy nie je zrejmé, v ktorom konkrétnom znaleckom posudku sú zložky prevádzanej časti podniku popísané a ani z čl. II zmluvy predaj konkrétnych chladiacich zariadení nevyplýva.

2.4 Podľa názoru odvolacieho súdu teda z takto špecifikovaného predmetu zmluvy o predaji časti podniku nevyplýva, že by súčasťou prevádzanej časti podniku bol tovar dodaný žalovaným pôvodne spoločnosti ALTHAN, s.r.o., Humenné, a to konkrétne chladiace zariadenia, z ktorých sa svojho nároku voči žalovanému domáha žalobca. K námietke žalobcu ako odvolateľa, že súd prvej inštancie neprihliadol a nezaoberal sa znaleckým posudkom č. 68/2018, vypracovaným 30.07.2018 odvolací súd uviedol, že ak súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, s ktorým právnym názorom sa odvolací súd stotožňuje, nebol už dôvod sa týmto znaleckým posudkom zaoberať.

2.5 Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

2.6 O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

3 Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z

ustanovení § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „dovolací súd“) zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby dovolací súd zrušil aj odvolacím súdom potvrdené výroky rozsudku súdu prvej inštancie a vec (v rozsahu zrušenia) vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a zároveň aby žalobcovi priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

3.1 Podľa názoru žalobcu (ďalej aj „dovolateľa“) odvolací súd svoje rozhodnutie založil na riešení právnej otázky, dovolacím súdom doposiaľ neriešenej (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP): „V akom rozsahu je potrebné špecifikovať predmet predaja v zmluve o predaji časti podniku?“ Odvolací súd sa k otázke špecifikácie predmetu predaja v zmluve o predaji časti podniku vyjadril v bode 34 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, kde uviedol: „...predmet predaja v zmluve o predaji podniku musí byť dostatočne určito vymedzený s tým, že špecifikácia vecí, práv a iných majetkových hodnôt slúžiacich na prevádzkovanie podniku je buď prílohou zmluvy, ktorá by mala byť signovaná účastníkmi zmluvy, prípadne je súčasťou znaleckého posudku, ktorý musí byť konkretizovaný a špecifikovaný, teda musí byť zrejmé, o aký znalecký posudok sa jedná.“ Podľa názoru dovolateľa mala byť táto právna otázka odvolacím súdom (správne) riešená nasledovne: „Podstatnými časťami zmluvy o predaji podniku/časti podniku je záväzok predávajúceho previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia na prevádzkovanie podniku, a záväzok kupujúceho prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu. Obchodný zákonník teda na to, aby išlo o zmluvu o predaji podniku, nevyžaduje, aby záväzky, ktoré sa kupujúci zaväzuje prevziať, boli v zmluve konkretizované, pričom špecifikácia týchto záväzkov nie je ani podmienkou platnosti takejto zmluvy. Na kupujúceho tak - bez ohľadu na to, či zmluva výpočet záväzkov obsahuje alebo nie - prechádzajú všetky záväzky, ktoré s predávaným podnikom súvisia. K prechodu všetkých záväzkov súvisiacich s predávaným podnikom z predávajúceho na kupujúceho potom dochádza zo zákona, bez toho, aby súčasne bolo nutné tieto záväzky akokoľvek v zmluve zmieniť či inak identifikovať. Zrejmá chyba z dôvodu nesprávneho spočítania maloobchodných predajní (pričom ich správny počet vyplýva jednak z prílohy zmluvy o predaji časti podniku ako aj z účtovníctva) nemôže mať vplyv na posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Z hľadiska posúdenia platnosti zmluvy o predaji časti podniku je totiž rozhodujúce posúdenie, či prevádzka maloobchodných predajní predstavovala samostatnú zložku podniku alebo nie.“ Na podporu uvedeného právneho názoru dovolateľ poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 35Odo/653/2004 z 5.10.2005, sp. zn. 21Cdo/1323/2000 z 25.05.2001 a sp. zn. 32Cdo/4574/2015 z 18.10.2017, z ktorých odôvodnení zároveň citoval.

3.2 Dovolateľ ďalej poukázal na to, že v zmluve o predaji časti podniku medzi žalobcom a spoločnosťou ALTHAN, s.r.o. sa uvádza, že predmetom zmluvy je súbor maloobchodných predajní, ktorý je uvedený v prílohe č. 1 zmluvy a v súvislosti s ktorým sa vedie samostatné účtovníctvo. Ak chcel odvolací súd postupovať v súlade so zásadou výkladu právnych úkonov v prospech ich platnosti, mal podľa názoru dovolateľa - v súvislosti s platnosťou zmluvy o predaji časti podniku - výlučne zisťovať, či sa o súbore maloobchodných predajní vedie samostatné účtovníctvo. Namiesto toho sa však odvolací súd uspokojil so zistením zrejmej chyby v počítaní, keď namiesto 28 maloobchodných predajní bolo omylom uvedených 26 maloobchodných predajní. V rovnakom odseku sa však uvádza, že zoznam maloobchodných predajní, ktoré tvoria prevádzanú časť podniku, je uvedený v prílohe č. 1 tejto zmluvy. Podľa názoru dovolateľa teda odvolací súd nesprávne riešil otázku špecifikácie predmetu predaja v zmluve o predaji časti podniku, keď správne malo byť v rozhodnutí odvolacieho súdu konštatované, že v zmluve o predaji časti podniku postačuje špecifikovať zložku podniku, ktorá je predmetom predaja a o ktorej sa vedie samostatné účtovníctvo.

3.3 K ustanoveniu § 420 písm. f/ CSP dovolateľ poukázal na body 16 až 18 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, z ktorých podľa jeho názoru vyplýva, že (spornú) otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je možné rozdeliť na dve časti: (i) či sporný tovar bol predmetom zmluvy o predaji časti podniku, a ak áno (ii) či nároky z väd tovaru (diela), ako aj nároky na náhradu škody predstavujú iné právo alebo inú majetkovú hodnotu slúžiacu k prevádzkovaniu podniku. Súd prvej inštancie uviedol, že aj keby bol splnený bod (i), určite nemohlo dôjsť k splneniu bodu (ii). Odvolací súd mal k obom týmto právnym otázkam (kľúčovým z hľadiska posúdenia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v predmetnom

konaní) poskytnúť riadne odôvodnenie. V rozhodnutí odvolacieho súdu sa však uvádza len: „Je pravda, že podľa ust. § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka prechádzajú na kupujúceho všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje, ale zo zmluvy, prípadne z príloh zmluvy alebo konkrétneho znaleckého posudku musí byť zrejmé, čo bolo predmetom zmluvy, aby sa dalo ustáliť, že na to-ktoré konkrétne právo alebo záväzok sa predaj vzťahoval.“ Podľa názoru dovolateľa mal odvolací poskytnúť relevantnú odpoveď na obe právne významné otázky, nielen na jednu z nich (pričom aj táto jedna odpoveď bola nesprávna), a teda sa mal relevantným spôsobom vysporiadať s právnym názorom súdu prvej inštancie, uvedeným v bodoch 16 až 18 odôvodnenia. Aj keď právny názor odvolacieho súdu („je pravda, že na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky“) je de facto v prospech žalobcu, nič to nemení na skutočnosti, že žalobca má právo vedieť, z akých konkrétnych dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého sa zmluvou o predaji podniku nenadobúdajú zodpovednostné nároky z titulu väd a z titulu náhrady škody. Len samotný odkaz na znenie § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka nemožno podľa názoru dovolateľa považovať za odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na relevantnú otázku súvisiacu s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

4 K dovolaniu žalobcu zaslal vyjadrenie žalovaný. K dovolateľom vymedzenej právnej otázke uviedol, že predmetná otázka a výklad, ktorý prijal odvolací súd, úzko súvisí so zisteným skutkovým stavom. Žalobca sa ním navrhovaným výkladom snaží „confirmovať“ (správne má byť zrejme konvalidovať - poznámka dovolacieho súdu) stav nedôslednosti samotného žalobcu pri koncipovaní zmluvy o predaji časti podniku, ktorú v konaní predložil. Právny stav a výklad práva v tomto ohľade označil žalovaný za dostatočne jasný a ustálený, v dôsledku čoho na vyriešenie spornej otázky postačuje aplikovať základné zásady výkladu práva. Poukázal na to, že odvolací súd dospel k záveru, že zo zmluvy o predaji časti podniku nevyplýva, že by súčasťou prevádzanej časti podniku mal byť tovar dodaný žalovaným. Pri takto zistenom skutkovom stave je potom irelevantné, či existoval spor o to, či niečo bolo alebo nebolo súčasťou prevádzaného podniku. Rovnako je irelevantná otázka, či v zmluve majú alebo nemajú byť podrobne vymedzené všetky „záväzky, ktoré sa kupujúci zaväzuje prevziať“. Zo zisteného skutkového stavu je totiž zrejmé, že zmluva o predaji podniku neobsahuje žiadny relevantný odkaz, údaj alebo informáciu, na základe ktorej by sa dalo v konaní ustáliť, že jej uzavretím došlo aj k prechodu vlastníckeho práva k zariadeniam, ktoré spoločnosti ALTHAN, s.r.o., Humenné dodal žalovaný. Túto otázku namietal žalovaný v rámci svojej obrany a v reakcii na túto obranu žalobca nepreukázal opak. Za tejto situácie právna otázka riešená odvolacím súdom postráda podľa názoru žalovaného atribút zásadného právneho významu. K namietanej absencii riadneho odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu žalovaný uviedol, že podľa jeho názoru odvolací súd vo vymienenej otázke dostatočne jasne a zrozumiteľne zdôvodnil svoj výklad, nakoľko tento výklad smeroval k vyššie zmienenému skutkovému stavu. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov dovolacieho konania.

5 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP a contrario) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

6.1 Podľa ustanovenia § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia expressis verbis vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Dovolanie podľa CSP nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Právo na súdnu ochranu nie je

absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky podmienky, za existencie ktorých môže súd vo veci konať a rozhodnúť. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovení § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

6.2 Podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6.3 Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

6.4 Podľa ustanovenia § 431 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Podľa § 431 ods. 2 CSP, dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

6.5 Podľa ustanovenia § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa § 432 ods. 2 CSP, dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

7. Vo vzťahu k ustanoveniu § 420 písm. f/ CSP dovolateľ namietal nedostatočné, resp. chýbajúce odôvodnenie odvolacieho súdu k jeho námietkam ako odvolateľa, ktorými spochybnil správnosť záverov súdu prvej inštancie, vyjadrených v bodoch 16 až 18 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Z obsahu podaného dovolania je pritom zrejmé, že dovolateľ odvolaciemu súdu vytýka, že sa nevysporiadal s jeho námietkami voči názoru súdu prvej inštancie, že aj keby zo zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 23.06.2014 vyplývalo, že k predávanej časti podniku patrili aj (údajne vadné) chladiace zariadenia, ktoré žalovaný dodal spoločnosti ALTHAN, s.r.o., na kupujúceho zo zmluvy o predaji časti podniku (žalobcu) by neprešli prípadné zodpovednostné nároky z titulu väd a náhrady škody, ktoré mohla mať voči žalovanému spoločnosť ALTHAN, s.r.o. - na základe tvrdeného porušenia povinnosti žalovaného dodať tejto spoločnosti tovar bez väd, ako aj všeobecnej prevenčnej povinnosti. Podľa názoru dovolateľa mu mal odvolací súd poskytnúť relevantné odôvodnenie, z akých konkrétnych dôvodov sa nestotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého sa zmluvou o predaji podniku nenadobúdajú zodpovednostné nároky z titulu väd a náhrady škody. Uvedené námietky považuje dovolací súd za nedôvodné.

7.1 Relevantnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v ustanovení § 420 písm. f/ CSP sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere, v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom, pričom integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle vyššie citovaného ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktorý sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavno-právneho rámca a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie Ústavou Slovenskej republiky zaručených procesných práv spojených

so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom odmietnutia spravodlivosti.

7.2 Do obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky patrí aj právo účastníka konania (strany sporu) na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Túto požiadavku vo svojej judikatúre akcentuje aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti uvádza: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad.“ (napr. *Georgiadis v. Grécko* z 29. mája 1997). Európsky súd pre ľudské práva zároveň pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudky vo veci *Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko*, oba z 9. decembra 1994).

7.3 V posudzovanom prípade pre záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu postačoval už záver súdu prvej inštancie, vyjadrený v bode 15 odôvodnenia jeho rozhodnutia, a to, že zo zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 23.06.2014 jasne, určito a zrozumiteľne nevyplýva, že predmetom predaja boli aj veci (chladiace zariadenia), ktoré spoločnosti ALTHAN, s.r.o., Humenné dodal žalovaný. Odvolací súd sa s uvedeným záverom v celom rozsahu stotožnil, čo podrobnejšie odôvodnil v bodoch 34 až 36 odôvodnenia svojho potvrdzujúceho rozsudku. S námietkami žalobcu ako odvolateľa, ktorými brojil proti záverom súdu prvej inštancie, vyjadreným v bodoch 16 až 18 odôvodnenia (odvolaním) napadnutého rozsudku, sa odvolací súd skutočne bližšie nezaoberal, avšak podľa názoru dovolacieho súdu to ani nebolo potrebné. Nešlo totiž o argumenty, ktoré by bolo možné považovať z hľadiska výsledku sporu za rozhodujúce, a na ktoré by sa preto vyžadovala zo strany odvolacieho súdu špecifická odpoveď. Ani prípadný iný (odlišný) názor odvolacieho súdu na otázku, „či sa zmluvou o predaji (časti) podniku nadobúdajú aj zodpovednostné nároky z titulu väd a náhrady škody“, by nemohol viesť k inému výsledku sporu. Žaloba by bola rovnako zamietnutá pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

7.4 Pretože konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté žalobcom namietanou vadou, vyplývajúcou z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné.

8. Dovolateľ prípustnosť svojho dovolania vyvodzoval tiež z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane judikuje, že pre všetky tri procesné situácie, v ktorých § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“, a to, ako dovolateľ túto otázku zafinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť pritom len otázka právna, v žiadnom prípade nie skutková otázka. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine a pod.), ako aj otázku procesnoprávnu, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení.

8.1 Dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP predpokladá, že právnu otázku dovolací súd doposiaľ neriešil a je tu daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita takúto otázku (t. j. právne posúdenie veci odvolacím súdom, s ktorým dovolateľ nesúhlasí) vyriešil. Taktiež platí, že právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca (kľúčová) pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie a ani akademické otázky, ktoré nemajú vôbec súvis s rozhodovaným sporom. Pre posúdenie, či ide o právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej, a teda aj pre posúdenie prípustnosti dovolania, nie je rozhodujúci subjektívny názor strany sporu, že daná právna otázka môže byť pre ňu rozhodujúca, ale výlučne záver súdu rozhodujúceho o jej dovolaní (porovnaj tiež uznesenie NS SR sp. zn. 3Obdo/28/2018 zo 16.08.2018).

8.2 Podľa názoru dovolacieho súdu, dovolanie podané žalobcom podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP vyššie uvedené kritériá nespĺňa.

8.3 Dovolateľ tvrdí, že odvolací súd svoje nesprávne právne závery vyjadril v bode 34 (dovolaním) napadnutého rozsudku, kde uviedol: „...predmet predaja v zmluve o predaji podniku musí byť dostatočne určito vymedzený s tým, že špecifikácia vecí, práv a iných majetkových hodnôt slúžiacich na prevádzkovanie podniku je buď prílohou zmluvy, ktorá by mala byť signovaná účastníkmi zmluvy, prípadne je súčasťou znaleckého posudku, ktorý musí byť konkretizovaný a špecifikovaný, teda musí byť zrejmé, o aký znalecký posudok sa jedná.“ Podľa názoru dovolateľa, odvolací súd v citovanom bode odôvodnenia riešil právnu otázku „v akom rozsahu je potrebné špecifikovať predmet predaja v zmluve o predaji časti podniku.“ Dovolateľ tiež uviedol, ako mal odvolací súd uvedenú právnu otázku riešiť správne (viď bod 3.1 odôvodnenia tohto rozhodnutia). Je pritom zrejmé, že dovolateľ svoje „riešenie“ ním špecifikovanej právnej otázky vyvodzuje z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 35Odo/653/2004 z 05.10.2005, z ktorého odôvodnenia zároveň cituje. Ním uvádzaná odpoveď na otázku „v akom rozsahu je potrebné špecifikovať predmet predaja v zmluve o predaji časti podniku“ je - až na posledné dve vety - slovenským prekladom citovanej časti odôvodnenia tohto judikátu. Dovolateľ okrem toho cituje aj ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo/1323/2000 z 25.05.2001 a sp. zn. 32Cdo/4574/2015 z 18.10.2017.

8.4 Podľa názoru dovolacieho súdu, dovolateľ použitou argumentáciou nijako nespochybnil správnosť záverov odvolacieho súdu. To, že k prechodu práv a záväzkov dochádza ex lege, aj keby tieto práva a záväzky (povinnosti) neboli v zmluve identifikované, ak sa týkajú predávaného podniku alebo jeho časti, konštatoval aj odvolací súd v bode 28 odôvodnenia napadnutého rozsudku - ako jeden z možných výkladov ustanovenia § 477 Obchodného zákonníka. Príklon k takémuto výkladu predmetného zákonného ustanovenia je zrejмый tiež z bodu 36 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom odvolací súd uviedol: „Je pravda, že podľa ust. § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka prechádzajú na kupujúceho všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje, ale zo zmluvy, prípadne z príloh zmluvy alebo konkrétneho znaleckého posudku musí byť zrejmé, čo bolo predmetom zmluvy, aby sa dalo ustáliť, že na to-ktoré konkrétne právo alebo záväzok sa predaj vzťahoval“. Uvedené pritom korešponduje so závermi, ku ktorým dospel Najvyšší súd Českej republiky v ďalšom dovolateľom citovanom rozsudku sp. zn. 21Cdo/1323/2000 z 25.05.2001, kde bolo o. i. konštatované: „Ve smlouvě o prodeji podniku (jeho části) nemusí být jednotlivé věci, práva a jiné majetkové hodnoty vyjmenovány, není ani vyloučeno, aby smlouva sestávala z několika dílčích smluv tvořících ve svém souhrnu vzájemně provázaný celek; musí však v ní být vymezen podnik (jeho část), který je předmětem smlouvy. Jestliže není předmětem smlouvy podnik jako celek či část podniku jako samostatná organizační jednotka, nemá smlouva povahu smlouvy o prodeji podniku (jeho části), jež je jako smluvní typ upravena v obchodním zákoníku, a proto v takovém případě nenastávají ani účinky s touto smlouvou spojené (srov. § 269 odst. 1 obch. zák.).“ Dovolací súd nevidí žiadny zásadný rozpor medzi citovanými rozsudkami Najvyššieho súdu Českej republiky a závermi odvolacieho súdu, ktorými odôvodnil napadnuté rozhodnutie.

8.5 Za rozhodujúce však dovolací súd považuje to, že na rozdiel od dovolateľom citovanej judikatúry Najvyššieho súdu Českej republiky, sa odvolací súd nezaoberal otázkou, či na kupujúceho zo zmluvy o

predaji (časti) podniku prechádzajú všetky práva a záväzky, ktoré sa týkajú predávaného podniku (jeho časti), alebo len tie, o ktorých si to zmluvné strany výslovne vymienili. Odvolací súd sa explicitne nezaoberal ani otázkou, či je predmetná zmluva o predaji časti podniku platná alebo nie. Rozhodnutie odvolacieho súdu je založené na závere o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorý je založený na skutkovom zistení odvolacieho súdu, že zo zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 23.06.2014 nevyplýva, že súčasťou prevádzanej časti podniku bol tiež tovar dodaný žalovaným pôvodne spoločnosti ALTHAN, s.r.o., Humenné, a to konkrétne chladiace zariadenia, z ktorých sa svojho nároku voči žalovanému domáha žalobca (viď bod 35 odôvodnenia napadnutého rozsudku). Správnosť skutkových zistení, na ktorých odvolací súd založil napadnuté rozhodnutie, však dovolací súd nie je oprávnený v dovolacom konaní preskúmať. Podľa § 442 CSP platí, že dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní je dokazovanie vylúčené, okrem preukazovania prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

8.6 Pokiaľ dovolateľ odvolaciemu súdu vytýka, že nevyriešil správne otázku špecifikácie predmetu predaja v zmluve o predaji časti podniku, keď nekonštatoval, že v zmluve o predaji časti podniku postačuje špecifikovať zložku podniku, ktorá je predmetom predaja a o ktorej sa vedie samostatné účtovníctvo, resp. že odvolací súd mal výlučne zisťovať, či sa o súbore maloobchodných predajní vedie samostatné účtovníctvo, dovolací súd poznamenáva, že sa jedná o novú argumentáciu žalobcu, ktorá nebola uplatnená v odvolaní žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie. Keďže žalobca v ním podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie žiadnu takú argumentáciu nepoužil, odvolací súd sa ňou ani nemohol zaoberať a dovolací súd (logicky) nemôže preskúmať správnosť záverov, ktoré z odôvodnenia napadnutého odvolacieho rozsudku vôbec nevyplývajú.

8.7 Záverom dovolací súd uzaviera, že postupom odvolacieho súdu nedošlo k vade zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, ktorá by zakladala porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces. Dovolací súd preto dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP. Zároveň dovolanie žalobcu vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolací súd odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP, keďže dovolateľ nevymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP.

8.8 Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, druhá veta CSP, § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

8.9 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.